

TISKOVÁ ZPRÁVA

AKÍMÁ

František Filipi, David Baránek, Tomáš Chalupský

grafická spolupráce: Filip Mond

on-line premiéra videa

ve čtvrtek 25. 3. 2021 v 18:00 na

www.facebook.com/OGVJihlava

nebo

www.youtube.com/watch?v=WvtEhZauWbA

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě / experimentální dramaturgie *Za bukem*
kurátorka: Lucie Nováčková / novackova@ogv.cz

Jak jinak přistupovat k prezentaci umění v této problematické době, než s otevřenou hlavou? Malíř František Filipi spolu s hudebníkem Davidem Baránkem a přizvanými kolegy Tomášem Chalupským a Filipem Mondem pro dramaturgii *Za bukem* v Oblastní galerii Vysočiny v Jihlavě připravili jedinečný projekt, propojující zvuk a obraz. K propojení zvuku a obrazu nepřistupovali, jak by se snad dalo čekat, literárně, ale procesuálně: Zvuk vznikal někdy na základě slovního popisu očekávaného obrazu, těšení se na vizuální vjem, nebo v přímé reakci na nově vznikající fázi obrazu.

František Filipi se v odvážném kroku s názvem *Akímá* dělí s divákem o magii tvorby obrazu a uměleckého rozhodování, které doplňuje jemná, místy až hypnotická hudba Davida Baránka. Kuráž ukázat proces tvorby obrazu se prolíná se skrytými momenty, vrstvami malby, paměti obrazu. Příběh ve figurální malbě, který nějak podvědomě očekáváme, pak

nabývá v podání videa Akímá nových dimenzí: Jako utkané ze sna vyplouvají v obraze skryté momenty, kdy obraz se otáčí dle libovůle a potřeby autora. Tu vytane ležící figura s plačícím okem, tu drobná figurka ženy, sklánějící se k zemi, tu barevné pole. Magii počátečního rozhodování v závěru nahradí magie zobrazivosti, v ničem si nezapadající s napětím, které zažíváme u sledování takových filmů, jako je Aquirra od Wenera Hercoga. V celém videu se zpřítomňuje jakási dálná, mytická kultura, ne však ve smyslu world music či ilustrace krajin či převzatých momentů. Jedná se o hluboký, opravdový, uvěřitelný vjem, obsahující v sobě nenápadný půvab ekologie a magického realismu, jako by vytanul z dávných tapiserií. I přesto cítíme, že je více současný než cokoli jiného. „Málo vzduchu, hodně pouště,“ zpívá David Baránek a mě nezbyvá než přemýšlet nad tím, zda fakt, že „a kímá“ znamená v jorubštině akční, má nějakou spojitost celkovým ekologickým a meditačním vyzněním projektu.

Davidovi Baránkovi i Františkovi Filipi jsem více než vděčna, že mě (a všechny, kteří si video pustí) pozvali na cestu k prameni své tvorby. A to na cestu nikoli ledajakou.

kurátorka Lucie Nováčková

Autoři jsou spolužáci a absolventi VŠUP v Praze. David Baránek prošel ateliérem plakátu, fotografie a školu zakončil v roce 2000 v sochařském ateliéru Kurta Gebauera.

V posledních letech se věnuje nejvíc hudbě. František Filipi absolvoval v roce 1999 v ateliéru textilní tvorby a věnuje se malbě a grafice. Mezi tvorbou obou autorů lze najít, ač v odlišných uměleckých druzích, určité paralely. Oba dva pracují s vrstvením - David ve svých hudebních příbězích vrství repetitivní plochy zvuků vlastnoručně vyrobených kalimb a prolíná je se zvukem elektrické kytary svého spoluhráče ze seskupení uchOff Martina Jaroše. František vytváří obrazy vrstvením nejčastěji pastelových barev, hru světla a barev v prostoru podprahově doprovází spleť neobvyklých příběhů. Na tvorbě videa se kromě autorské dvojice technicky podílel Tomáš Chalupský (video) a Filip Mond (postprodukce).

František Filipi (nar. 1975 v Brně) patří k umělcům s jasně vyhraněným rukopisem, kteří však i přes řemeslnou virtuositu a jasné vyhraněné sdělení, zůstávají poněkud opomenuti. K důvodům snad může patřit „snaha po pravdivém vyjádření vnitřního zření ovlivněného intuící“, které samo o sobě může být příčinou postavení mimo současné trendy, či východiska tvorby, uložená v magickém realismu i odkazy k textilním technologiím, jež teprve v poslední době nacházejí první odezvy. Všechny tyto vlivy však Františku Filipi slouží k pečlivé, soustavné práci na obrazech - tapiseriích, vyjadřujícím „tajemně skrytou vnitřní zkušenost“². František Filipi nemá potřebu dělat kompromisy s trendy, aby zvýšil své šance na úspěch. Je opravdovou, hlubokou duchovní bytostí, jejíž odraz můžeme spatřit v jeho tvorbě. Jako by obrazy byly utkány ze snu, jak metaforicky, tak malířským podáním

¹ Daniel Novák: **Za zavřenými očima /Galerie Jána Šmoka v Jihlavě 2012.** Text k výstavě Františka Filipiho a Nory Fuxové.

² Tamtéž.

odkazujícím nejen k modernistickým směrům první poloviny dvacátého století, ale také k textilním technologiím.

David Baránek (nar. 1975 v Brně) prošel ateliéry grafického designu u prof. Zieglera, atelierem fotografie prof. Štecha a atelierem sochařství u prof. Gebauera na pražské UMPRUM, aby nakonec zakotvil v hudebních projektech a jako učitel na uměleckých školách. Jedná se o renesanční bytost se zájmem o waldorfskou pedagogiku, výrobu kalimb, produkci vlastních i cizích hudebních projektů (například festival z/LOM, vlastní hudební projekt Akímo). V Jihlavě zanechal nesmazatelnou stopu svým pedagogickým působením na střední textilní škole (SPŠT) a na střední grafické škole (SUŠG) a vyšší odborné škole (VOŠG) v Jihlavě. Znamější je však svým dlouholetým působením na SŠUD a JAMU v Brně.